

מסורת הש"ס

א) [ז"ל והמנון, ג] זכאים 15, א) [פי' תוס' זכאים 15, ד"ה השפוד, ד] [ז"ל רבה], ס) [ז"ל רבה וכו"א בתוס' זכאים 15, ד"ה השפוד], ו) [יבמות 16, יט"ג], [זכאים 15, ח] [נעריך] ערך דד' ה' א"י רב עוקבא וכן נוסח שאלתום ס"י קל' אכן בתוס' פסחים מ: ד"ה האלפס העמיקו מר עוקבא אצל בתוס' שבת מב: ד"ה אכל העמיקו רב עקיבא, ט) [וקרא 1, י] [שם], ס) דכל, רש"א, ז) [פסחים לד: זכאים 10, מ] [חולין קיא: 1, ז] [וש"פ תוס' זכאים 15: ד"ה לא],

תורה אור השלם

- ↑ יגיד עליו רעו מִקְנָה אף על עֲזָרָה:

איוב לו לג

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה גבי דקדים ז"ל קודם ד"ה מנעינן:

לעזי רש"י

^{טורטרייש"ש} [טריטרייש"ש], מחלהל,

מוסף רש"י

בת יומא. שצישל זה עוזד כוכבים היום, שצישל זה עוזד כוכבים היום, דלא נפגם (קעיר סז: ופסחים 10ד), והאסכלא. גרדיל כל יום ויום נעשה גיעול לחבירו. מתוך שהשלמים מניין כגל אין בלוע שלה נעשה נותר, שהי זמן שלמים ב' ימים ופי מבשל ביה שלמים האידנא הר מבשל ביה שלמים למחר וכולע משלמים שנשטחו ביום המחרת ופולט מה שבלע אתמול מן האחרונים, מנאל שאני בל לדי נותר ואם לא לבשל חטאת יהא זכיר לבשל אחריו שלמים זו ביום ופולט את החטאת וכולע את השלמים (ובחים צד), הדרין עלך השוכר את הפועל וסליקא לה מסבת עבודה זרה

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה

בם יומא. שצישל זה עוזד כוכבים היום אצל צישל זה אתמול כבר הפיג זה טעמו בלינת לילה ושוב כשפולטו בתצשיל אחר אינו אלא לפגם: **מאן ואילך** לישהרי. אף לכתחלה: **מגעילן**. לא

חשיב כליצון לליצון שורף את הכלי: ^א) **גבי קדשים** **השפוד**

בת יומא דלאו נותן טעם לפגם הוא מכאן ואילך לישהרי "גזירה קדירה שאינה בת יומא משום קדירה בת יומא ואידך קדירה בת יומא גמי מפגם פגמה רמי ליה רב עמרם לרב ששת תנן השפורדן והאסכלא מלבנן באור ^ב) (והתני') גבי קדשים ^גבהשפוד והאסכלא מגעילן ^דבחמין א"ל עמרם ברי מה ענין קדשים אצל גיעולי עובדי כוכבים הכא היתירא בלע התם איסורא בלע אמר ^הרבא סוף סוף כי קא פליט איסורא קא פליט אלא אמר ^ורבא מאי הגעלה גמי שטיפה ומריקה א"ל אביי מי דמי מריקה ושטיפה בצונן הגעלה בחמין ^זאלא אמר אביי יגיד עליו רעו תנא הכא ליבון והוא הדין להגעלה תנא התם הגעלה וה"ה לליבון א"ל רבא אי הכי לתנינהו לכולהו בחדא וליתני חדא באידך אחריתי ולימא יגיד עליו רעו אלא אמר רבא קדשים חיינו טעמיהו ^חכדרב נחמן אמר רבה בר אבוה דאמר כל יום ויום נעשה גיעול לחבירו תיגח שלמים דכיון דלשני ימים מיתאכלי מקמי דניהוי נותר קא הוי גיעול אלא חטאת כיון דליום ולילה מיתאכלא כי מבשל בה האידנא חטאת הוי נותר כי הדר מבשל בה למחר או שלמים או חטאת קא פליט נותר דחטאת דהאידנא בחטאת ושלמים דלמחר אמרי לא צריכא דכי מבשל בה חטאת האידנא הדר מבשל בה האידנא שלמים דחטאת דלמחר ושלמים דאתמול בהדי הדדי קא שלים זמניהו והדר מבשל שלמים דלמחר א"ה הגעלה גמי לא ליבעי קשיא רב פפא אמר האי קריד האי לא קריד רב אשי אמר לעולם כדאמרן מעיקרא הכא היתירא בלע הכא איסורא בלע ודקא קשיא לך דבעידנא דקא פליט איסורא קא פליט בעידנא דקא פליט לא איתיה לאיסורא ביעיניה: ועד כמה מלבנן א"ר מני יעד שתשיר קליפתן וכיצד מגעילן א"ר הונא יורה קמנה בתוך יורה גדולה יורה גדולה מאי ת"ש דההוא דודא דהואי רי ב ^טעקביה האהדר ליה גרנפא

להחיר המאכל ולאסור הקדרה לפי שהקדרה היה זה איסור גמור תחלה אצל המאכל לא נבלע זו איסור מעולם והגעלת כלי בן יומא אין להגעיל אלא בס' דשמוניות הנפלט בחמין טעם לשבח הוא דלא שרינן לעיל בפרק ב' (דף לה:) חמין של עובדי כוכבים אלא משום דסתם כליהם אינן בני יומא אצל כשמגעילין כלי חמץ בערב הפסח בד' שעות דשעת היתר היא יכול להגעיל אפילו כלי בן יומא בפחות מס' דהוי בר ג"ט של היתר החמץ בקערה וממנו למים ומן המים חוזר ונבלע בקערה ועדיין הכל היתר ועוד כי יותר מתקלקל טעם חמץ ככלי שאין לראוי לאכילה ממה שמתקלקל טעם בשר בדגים שנחשלו אחריו לפי שהדגים ראויין לאכילה והבשר נותן בהן טעם לשבח ומה שנהגו לעשות לתת כלי המוגעל במים לזנויין מיד אחר הגעלה אין לידע למה נהגו כן דאין לומר משום דתנן בפרק דס חטאת (זכאים דף 15.)

וחכ"א מריקה בחמין ושטיפה בלזון דהיינו בקדשים אצל בתרומה קאמר התם דליתא ויש מפרש הא דקאמר שטיפה ימירתא היינו שתי שטיפות בלזון ובתרומה ליתא דסגי בשטיפה אחת ולשון ימירתא משמע כן ועל זה נהגו בשטיפת לזון בכל הגעלות מיהו בקונטרס פירש שם שטיפה היא שטיפת לזון ובתרומה ליתא כלל ולפיכך צריך טעם למנהג ^י:

עין משפט ונר מצוה

קבג א מיי' פיי"ז מהל' מאכלות אסורות הלכה ב סמג לאוין קמ טוש"ע ייד ס"י קבב סעיף ב:	
קבד ב מיי' פ"ח מהל' מעשה הקרבנות הלכה יב:	
קבג ג מיי' פיי"ז מהל' מאכלות אסורות הלכה ג סמג לאוין קמח טוש"ע ייד ס"י קבא סעיף ג טוש"ע א"ח ס"י תנא סעיף ד וע"ש:	
קבו ד מיי' שם הלכה ד סמג שם טוש"ע א"ח ס"י תנא סעיף ה: קבז ה מיי' שם ויפ"ה מהלכות חמץ ומצה ה' כון סמג שם טוש"ע א"ח ס"י תנב סעיף ו [וברכ אלפס עוד בפסחים פ"ב דף קל"ז:]	

קכג א מיי' פיי"ז מהל' מאכלות אסורות הלכה ב סמג לאוין קמ טוש"ע ייד ס"י קכב סעיף ב:	
קכד ב מיי' פ"ח מהל' מעשה הקרבנות הלכה יב:	
קכג ג מיי' פיי"ז מהל' מאכלות אסורות הלכה ג סמג לאוין קמח טוש"ע ייד ס"י קכא סעיף ג טוש"ע א"ח ס"י תנא סעיף ד וע"ש:	
קכו ד מיי' שם הלכה ד סמג שם טוש"ע א"ח ס"י תנא סעיף ה: קכז ה מיי' שם ויפ"ה מהלכות חמץ ומצה ה' כון סמג שם טוש"ע א"ח ס"י תנב סעיף ו [וברכ אלפס עוד בפסחים פ"ב דף קל"ז:]	

קכג א מיי' פיי"ז מהל' מאכלות אסורות הלכה ב סמג לאוין קמ טוש"ע ייד ס"י קכב סעיף ב:	
קכד ב מיי' פ"ח מהל' מעשה הקרבנות הלכה יב:	
קכג ג מיי' פיי"ז מהל' מאכלות אסורות הלכה ג סמג לאוין קמח טוש"ע ייד ס"י קכא סעיף ג טוש"ע א"ח ס"י תנא סעיף ד וע"ש:	
קכו ד מיי' שם הלכה ד סמג שם טוש"ע א"ח ס"י תנא סעיף ה: קכז ה מיי' שם ויפ"ה מהלכות חמץ ומצה ה' כון סמג שם טוש"ע א"ח ס"י תנב סעיף ו [וברכ אלפס עוד בפסחים פ"ב דף קל"ז:]	

קכג א מיי' פיי"ז מהל' מאכלות אסורות הלכה ב סמג לאוין קמ טוש"ע ייד ס"י קכב סעיף ב:	
קכד ב מיי' פ"ח מהל' מעשה הקרבנות הלכה יב:	
קכג ג מיי' פיי"ז מהל' מאכלות אסורות הלכה ג סמג לאוין קמח טוש"ע ייד ס"י קכא סעיף ג טוש"ע א"ח ס"י תנא סעיף ד וע"ש:	
קכו ד מיי' שם הלכה ד סמג שם טוש"ע א"ח ס"י תנא סעיף ה: קכז ה מיי' שם ויפ"ה מהלכות חמץ ומצה ה' כון סמג שם טוש"ע א"ח ס"י תנב סעיף ו [וברכ אלפס עוד בפסחים פ"ב דף קל"ז:]	

הסכין